

2. Гринько Т.В. Управління талантами як сучасна концепція управління персоналом. *Підприємництво і торгівля: тенденції розвитку: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (23-24 травня 2019 року)*. Одеса: Одеський національний політехнічний університет. ФОП Побута М.І. 2019. С. 53-55.
3. Гринько Т.В., Гвініашвілі Т.З. Опір персоналу щодо впровадження організаційних змін на підприємстві. *Scientific journal «Economics and finance»: Economics, management, law: socio-economic aspects of development*. Edizioni Magi. Roma, Italy: 2016. Vol. 1. P. 142-144.
4. Сорочан, Т.М. Антикризові поради керівників. *Управління освітою*, 2009. (11), 3-5. URL: <http://lib.iitta.gov.ua/703968/>

Ткаченко Н. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПОДАТКОВА СИСТЕМА В УКРАЇНІ

Загально відомим є факт, що в Україні першого квітня 2011 року набув чинності новий податковий кодекс, який став єдиним законодавчим актом, що регулює оподаткування товариств в Україні. Варто зазначити, що з новим податковим кодексом, оподаткування підприємств в Україні змінилося суттєвим чином. З 2015 року законодавець скасував систему податкового обліку, змінилася практика оподаткування підприємств у роботі з нерезидентами, змінилися також правила оподаткування нерезидентів та ін.. Зміни в кодексі носять уточнюючий характер або відносяться до вузькопрофільних підприємств. Так оновлено процес сплати туристичного збору, збільшено земельний податок, відкореговано рентні платежі для газодобувних компаній, впроваджено єдиний реєстр акцизних накладних для торговців підакцизними товарами.

Загальнодержавні податки та збори диктуються податковим кодексом України і є обов'язковими для сплати на всій території України, якщо кодексом не передбачено інше. Місцеві податки та збори визначаються місцевими органами влади на території місцевих громад, проте їх застосування також регулюється кодексом. Перелік місцевих податків та зборів знаходиться у кодексу і є граничним, тобто місцеві органи влади не мають повноважень запроваджувати збори, яких немає у переліку ПКУ. Так само вони не мають права змінювати розміри ставок існуючих зборів. Порядок зарахування загальнодержавних та місцевих податків і зборів у казну та їх розподіл регулюються бюджетним кодексом України.

В Україні дворівнева система оподаткування підприємств, фізичних осіб підприємств та організацій:

1. Загальнодержавні податки і збори.
2. Місцеві податки і збори.

До розповсюджених загальнодержавних податків і зборів відносяться: податок на прибуток підприємств; податок на дивіденди та ін.. Підприємства, які користуються загальною системою оподаткування, повинні подавати звітність податку на прибуток щорічно (раз на рік) або щоквартально, для підприємств з річною виручкою більше ніж 20

млн. гривень. У випадку наявності нюансів таких, як збиткова діяльність та ін., вступають в силу додаткові норми оподаткування.

Ще одним загальнодержавним податком є податок на додану вартість. Податок на додану вартість – це податок, який включають у вартість товару або послуги, його сплачує покупець, але у бюджет нараховується продавцем. Оподаткування підприємств у частині сплати ПДВ також зазнало змін. Щоб визначити суму ПДВ, що підлягає сплаті в бюджет, необхідно від суми податкового зобов'язання (сума, яку отримали від покупця) відняти суму податкового кредиту (сума ПДВ, яка сплачена продавцеві). Ставка податку на додану вартість 20%.

З 2015 року запроваджено систему обов'язкового електронного декларування як податкових накладних, так і реєстрів таких накладних. Також запроваджено систему ПДВ рахунків.[2]

Податковий кодекс встановив 2 способи реєстрації платником ПДВ:

Обов'язковий. Підприємство має зареєструватися платником ПДВ у випадку, якщо сукупний розмір виручки за останні 12 місяців перевищить 1 млн. грн..

Добровільний (метод без вимоги мінімальної виручки).

Звітність ПДВ в електронному вигляді подається щомісячно, а наявність заборгованості на ПДВ рахунку даного конкретного платника автоматично позбавляє його можливості провести реєстрацію податкової накладної. Для спрощенців передбачена можливість щоквартального обліку податку на додану вартість.

Єдиний соціальний внесок. З 2011 року в Україні запроваджено офіційний збір – ЄСВ. Він прийшов на заміну зборам у пенсійний фонд та фонд соціального страхування. ЄСВ з фонду заробітної плати сплачується з коштів підприємства. Варто відмітити, що раніше ЄСВ сплачувався також безпосередньо із зарплатні робітника. З 2016 року такий вид ЄСВ скасовано. Облік та сплата ЄСВ здійснюється щомісячно. Для сплати ЄСВ діє єдиний поточний банківський рахунок пенсійного фонду.[1]

Податок на доходи фізичних осіб. Коли підприємство виплачує заробітну плату співробітникам, має утримувати з суми зарплати податок на доходи фізичних осіб, а також на військовий збір. Звіт з утриманого та сплаченого ПДФО подається щоквартально.

До місцевих податків та зборів відносяться: податок на майно, єдиний податок, паркувальний збір, туристичний збір. Податок на майно об'єднав податок на нерухомість, плату за землю та податок на авто. У свою чергу плата за землю об'єднала земельний податок та орендну плату.

Список використаних джерел:

1. Сарана С.В. Види податкових режимів. Податкові режими в Україні – 2016. №1 С. 19-25.
2. Правдюк Н. Класифікація облікової політики. Облікова політика підприємств 2020. №1 С.104.